

15.03.2018

Maarit Huotari
JulkICT**Lausuntoyhteenveto: Hallituksen esitys väestötietolain muuttamiseksi****Yleistä**

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista annetun lain muuttamisesta (Valtioneuvoston hankerekisteri VM144:00/2017) on valmisteltu valtiovaraministeriössä virkatyönä syksyllä 2017. Valmistelussa tehtiin yhteistyötä Väestörekisterikeskuksen, maistraattien, työ- ja elinkeinoministeriön sekä Maahanmuuttoviraston kanssa niiden toimialaan kuuluvissa asioissa. Lakiin ehdotettavat muutokset perustuvat osin Väestörekisterikeskuksen ministeriölle esittämiin muutostarpeisiin. Ulkomaalaisen rekisteröintiä koskevat muutokset perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön ja Maahanmuuttoviraston esittämiin muutostarpeisiin.

Luonnos hallituksen esitykseksi lähetettiin lausunnoille 2.11.2018. Lausuntoaika päättyi 30.11.2017 mutta muutamalle lausunnonantajalle myönnettiin pyynnöstä lisäaikaa. Esityksestä pyydettiin lausuntoa ministeriöltä, kaikilta maistraateilta sekä Ahvenanmaan valtionvirastolta ja Itä-Suomen aluehallintoviraston maistraattien ohjaus- ja kehittämissyksiköltä, Maahanmuuttovirastolta, Väestörekisterikeskukselta, Verohallinnolta, Kansaneläkelaitokselta, Eläketurvakeskukselta, Tilastokeskukselta, Tietosuojavaltuutetun toimistolta, Yhdenvertaisuusvaltuutetulta, ELY-keskusten sekä TE-toimistojen kehittämis- ja hallintokeskukselta, Suomen Kuntaliitolta, Suomen Markkinatutkimusliitto ry:ltä, Pakolaisneuvonta ry:ltä, TIEKE Tietoyhteiskunnan kehittämisskeskus ry:ltä, CSC Tieteen tietotekniikan keskukselta, Rekisteritutkimuksen tukikeskukselta sekä Espoon, Helsingin, Oulun, Tampereen, Vantaan ja Turun kaupunkien maahanmuuttajapalveluilta tai maahanmuutto-osastoilta. Lausunto pyydettiin antamaan lausuntopalvelu.fi:ssä ja se pyydettiin jaottelemaan mahdollisuuksien mukaan seuraavien väliotsikoiden mukaisesti:

- Yleiset kommentit luonnoksesta
- Tietosuoja-asetuksesta johtuvat ehdotukset
- Ulkomaalaisten rekisteröintiä koskevat ehdotukset
- Henkilötunnusta ja sähköistä asiointitunnusta koskevat ehdotukset
- Väestötietojärjestelmän tietojen luovuttamista koskevat ehdotukset
- Esityksen vaikutukset
- Muut kommentit

Lausunnot on tässä yhteenvedossa jaoteltu pääasiallisesti tämän saman väliotsikoinnin mukaisesti.

Lausunnon antoivat työ- ja elinkeinoministeriö (**TEM**), Turun kaupunki, maa- ja metsätalousministeriö (**MMM**), sisäministeriö (**SM**), ulkoasiainministeriö (**UM**), liikenne- ja viestintäministeriö (**LVM**), Eläketurvakeskus (**ETK**), Helsingin kaupunki, Monimuotoiset perheet -verkosto, Väestörekisterikeskus (**VRK**), Itä-Suomen aluehallintoviraston maistraattien ohjaus- ja kehittämissyksikkö, (**MOK**), Valtiovaraministeriön Valtionhallinnon kehittämissosasto (**VKO**), Suomen Markkinatutkimusliitto ry, Maahanmuuttovirasto (**Migri**), Familia ry, Verohallinto, tietosuojavaltuutetun toimisto (**TSV**), opetus- ja kulttuuriministeriö (**OKM**), Lapin maist-

raatti, Kansaneläkelaitos (**Kela**), ELY-keskusten sekä TE-toimistojen kehittämis- ja hallintokeskus (**KEHA-keskus**), Suomen Kuntaliitto (**Kuntaliitto**), Tilastokeskus ja Valtioneuvoston kanslia (**VNK**). Lisäksi Uudenmaan maistraatti jätti maistraattien yhteisen lausunnon (**Maistraatit**).

Yhdenvertaisuusvaltuutetun toimisto ja puolustusministeriö ilmoittivat, ettei niillä ole asiasta lausuttavaa.

Esitystä pidettiin lausunnoissa yleisesti kannatettavana. Lausunnoissa esitettiin kuitenkin jonkin verran muutoksia esitykseen ja tärkeimpiä lausunnoissa esiin nousseita kysymyksiä on käsitelty alla.

Tietosuoja-asetuksesta johtuvat ehdotukset

LVM katsoi, että ehdotus sisältää periaatteellisesti tärkeää sääntelyä tiedon luovuttamisoi-keuksista sekä rekisteröidyn oikeuksien edistämisestä tietosuoja-asetuksen mukaisesti. LVM piti tärkeänä, että lainvalmistelun jatkotyössä kiinnitettäisiin huomiota rekisteröidyn oikeuksien edistämiseen ja hyödyntämismahdollisuuksiin oman datan hallinnan näkökulmasta. Rekisteröidyn oikeutta siirtää tiedot järjestelmästä toiseen voidaan yleisellä tasolla pitää tärkeänä liiketoimintaympäristön digitalisaatiokehityksen ja tiedon hyödyntämisen edistämistavoitteet huomioiden.

ETK piti ehdotettuja muutoksia tarpeellisina ja perusteltuina, erityisesti ehdotusta tietosuoja-asetuksen 18 artiklasta poikkeamisesta. Oikeus rajoittaa henkilötietojen käsittelyä voisi aiheuttaa väestötietojärjestelmän käyttäjänä oleville viranomaisille ja lakisääteisiä tehtäviä hoitaville toimijoille ongelmia. Vastaava muutos tulisi ottaa huomioon myös muidenkin yhteiskunnan tietovarantojen kannalta keskeisten rekisterinpitäjien osalta.

Maistraatit kiinnittivät huomiota siihen, ettei rekisterinpitäjän oma-aloitteisesta rekisteritietojen korjaamisesta säädettäisi erikseen, ja pyysi harkitsemaan, voisiko velvollisuuden säilyttää laissa. Maistraatit pitivät oma-aloitteisen korjaamisen hallinnollisten menettelyiden sääntelyn säilyttämistä perusteltuina. Maistraatit toivoivat myös, että lakiin tuotaisiin viittaukset niihin oleellisiin tietosuoja-asetuksen säännöksiin, joita esimerkiksi tietojen luovutukseen ja tiedon korjaamiseen sovelletaan.

MOK toi esiin, että vastuunjako-ongelmat maistraattien ja väestörekisterikeskuksen välillä poistuvat organisaatiouudistuksen myötä.

MMM toi esiin, että esityksessä ei ole juuri otettu kantaa erityisten henkilötietojen sekä rikostuomioihin tai rikkomuksiin liittyvien henkilötietojen käsittelyyn, vaikka vaikuttaisi siltä, että väestötietojärjestelmän tietoihin saattaa sisältyä molempia. Asiaan tulisi kiinnittää huomiota jatkovalmistelussa. MMM katsoi lisäksi, että erillinen poikkeus tietosuoja-asetuksen 18 artiklasta ei olisi tarpeen, vaan viranomaistehtävien hoitamisen estyminen olisi sellainen peruste, jonka nojalla henkilötietojen käsittely olisi mahdollista. Lisäksi MMM katsoi, että mikäli poikkeus on tarpeen, se tulisi ensisijaisesti sisällyttää tietosuojalakiin henkilötietojen käsittelyn yleislakina.

TSV toi esiin, että jatkovalmistelussa tulisi ottaa huomioon esitys EU:n yleistä tietosuoja-asetusta täydentäväksi yleiseksi lainsäädännöksi, sen jälkeen, kun tämän lain sisältö on kaikilta osin täsmentynyt. TSV huomautti, että jatkovalmistelussa olisi tarpeen yksityiskohtaisesti määritellä, mikä on tietosuoja-asetuksen 6 tai 9 artiklan alakohtien mukainen henkilötietojen käsittelyn peruste kaikkien henkilötietojen käsittelytoimien osalta. Perusteluissa tämä oli osin jäänyt epäselväksi. TSV toi lisäksi esiin, että lain henkilötietojen luovuttamista koskevat säännökset olisi arvioitava käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatetta vasten. Mikäli käyttötarkoitus muuttuu luovutuksen seurauksena, säännöksen olisi oltava välttämätön ja oikeasuhtainen toimenpide 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden turvaamiseksi.

TSV kiinnitti huomiota siihen, että esityksen mukaan määriteltäisiin ainoastaan maistraatin vastuu tietosuoja-asetuksen 15, 16 ja 21 artiklan mukaisten rekisteröityjen oikeuksien osalta. Jatkovalmistelussa olisi yksityiskohtaisemmin arvioitava tietosuoja-asetuksen 26 artiklan ja 4 artiklan 7 kohdan näkökulmasta vastuu kaikkien tietosuoja-asetuksessa säädettyjen rekisterinpitäjän tehtävien osalta. TSV kiinnitti huomiota myös väestötietolain kieltojen ja tietosuoja-asetuksen suhteeseen. Tietosuoja-asetuksen 23 artikla mahdollistaa rekisteröityjen oikeuksien rajoittamisen kansallisella lailla. Tietosuoja-asetus ei mahdollista kansallisella lailla säädettäviä lisärajoituksia. Jatkovalmistelussa olisi selvitettävä se, sisältyvätkö esitetyt rajoitukset jo artiklassa 21 säädetyn vastustamisoikeuden piiriin ja missä määrin asiasta on erikseen tarve säätää. TSV katsoi myös, että ehdotettu 74 a § olisi perusteltava tarkemmin.

Kela ei lausunnossaan pitänyt välttämättömänä säätää erikseen siitä, että henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan tietosuoja-asetusta ja kansallista tietosuojalakia.

Ulkomaalaisten rekisteröintiä koskevat ehdotukset

VRK esitti, että lain 9 §:n 1 momenttiin ehdotetun uuden 1 kohdan sanamuotoa muutettaisiin niin, että se huomioisi paremmin sen, että kyseistä lainkohtaa voidaan soveltaa myös maistraatissa luvan myöntämisen jälkeen, eikä ainoastaan Maahanmuuttovirastossa välittömästi sen yhteydessä, kun lainkohdassa tarkoitettu myönteinen päätös oleskeluoikeudesta tehdään. Lisäksi VRK esitti, että 22 §:n 1 ja 3 momentissa viitattaisiin lain 9 §:n 1 momentin 1–4 kohtiin. Näin ollen myös Verohallinto voisi ottaa vastaan tietojen tallettamispyynnön ja rekisteröidä tiedot väestötietojärjestelmään edellä mainitun uuden 1 kohdan nojalla. VRK toi lisäksi esiin, että esityksessä olisi tarkennettava Suomen edustuston tehtäviä tietojen vastaanottamisessa.

Tilastokeskus katsoi, että henkilötunnuksen myöntäminen automaattisesti viranomaisen toimesta olisi erittäin myönteinen muutos nykytilanteeseen. Tilastokeskus katsoi kuitenkin ehdottoman tärkeäksi, että viranomaiset varmistaisivat yhteistyöllä ja riittävällä ohjeistuksella myönteisen oleskelulupapäätöksen ja henkilötunnuksen antamisen jälkeen, että myös yksilön muut tiedot tallentuisivat kattavasti väestötietojärjestelmään. Tilastokeskus esitti myös huolensa siitä, että kotikunnan myöntäminen voi jatkossakin tapahtua viiveellä.

Maistraatit katsoivat, että muutos selkeyttäisi niiden rekisteröintitilanteiden käsittelyä maistraatissa, joissa rekisteröinti ei ole jostain syystä onnistunut Maahanmuuttovirastossa. Riskinä on, että henkilö saatuaan henkilötunnuksen Maahanmuuttovirastolta ei ymmärrä käydä maistraatissa lainkaan täydennettävässä tietojaan. Tällöin mahdollinen kotikunta, perhesuhteet, syntymäpaikka ja –valtio, ja erityisesti osoitteen merkitseminen muuksi kuin postiosoitteeksi jäävät kirjaamatta väestötietojärjestelmään. Tietojen liian myöhäinen täydennettämispyyntö aiheuttaa myös sen, että asumisen korjauspyynnöt tulisivat mahdollisesti lisääntymään, mikä veisi maistraattien resursseja. Riskiä pienentää kuitenkin se, että käytännössä useimmissa tilanteissa pelkkä henkilötunnus ja postiosoite eivät riitä Suomessa asumiseen, vaan henkilö saattaa tarvita myös kotikuntaa tai tilapäistä osoitetta. Tämä tarve ohjaa henkilön ennemmin tai myöhemmin myös maistraattiin, jolloin tiedot väestötietojärjestelmässä saadaan täydennettyä. Maistraatti kuitenkin katsoi lisäksi, että väestötietojärjestelmän tietojen julkisen luotettavuuden kannalta on perusteltua, että Maahanmuuttovirasto jatkossakin voi tallettaa väestötietojärjestelmään 22 §:n nojalla vain niin sanotut suppeat tiedot.

Turun kaupunki piti esitystä ulkomaalaisten rekisteröinnin osalta hyvänä. Nykyinen käytäntö mutkistaa monen viranomaisasian hoitoa. Se kiinnitti kuitenkin huomiota siihen, voisiko säännös ulkomaalaisten tietojen tallentamisesta väestötietojärjestelmään olla muotoilultaan viranomaista velvoittavampi.

UM piti ehdotusta ulkomaalaisten rekisteröinnistä kannatettavana. Se piti kuitenkin tärkeänä, että Maahanmuuttovirastolla olisi oikeus tallettaa myös nykyistä laajempia tietoja väestötietojärjestelmään. Tämä yksinkertaistaisi menettelyitä. Lisäksi UM kiinnitti huomiota siihen, että väestötietojärjestelmän ja oleskelulupaprosessin asiakirjojen laillistamisvaatimukset ovat erilaiset, mikä aiheuttaa epäselvyyttä. Laillistamisvaatimuksista tulisi säätää selkeämmin ja lisäksi olisi harkittava, tulisiko laissa säätää mahdollisuudesta teettää asiakirjojen sisällön oi-

keellisuuden tarkistaminen (verifikaatio) hakijan kustannuksella. UM kiinnitti lisäksi huomiota Suomen edustustojen rooliin tietojen ilmoittamisessa. UM:n näkemyksen mukaan tulisi säätää nimenomaisesti edustustojen vastuun rajauksesta ja tarkastella lain 27 §:n ja 22 §:n 3 momentin suhdetta tästä näkökulmasta.

Migri esitti lausunnossaan muutoksia ulkomaan kansalaisen henkilöllisyyden tarkistamiseen tai vaihtoehtoisesti Suomen edustuston rooliin tietojen tallettamisessa. Maahanmuuttovirasto toi esille, että esitetty muotoilu jättää uuden menettelyn soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset ulkomaan kansalaiset, jotka tekevät oleskelulupahakemuksen ulkomailla toisen Schengen-valtion edustuston tai ulkoisen palveluntarjoajan kautta. Tapaukset koskevat erityisesti kiintiöpakolaisia. Tällöin Maahanmuuttovirasto tai Suomen edustusto eivät voi varmistua hakijan henkilöllisyydestä väestötietolain 9 ja 22 §:n edellyttämällä tavalla, vaan henkilöllisyyden varmistaa toisen Schengen-valtion edustusto tai ulkoinen palveluntarjoaja. Menettelyä tietojen tallettamiseksi väestötietojärjestelmään ei tällöin voida soveltaa. Tietojen tallettaminen ei näissä tapauksissa tule kyseeseen myöskään voimassa olevan lain nojalla, kun henkilö pyytää tietojensa tallettamista. Migri ehdotti, että laista olisi käytävä ilmi toisen Schengen-valtion edustuston ja ulkoisen palveluntarjoajan rooli henkilöllisyyden tarkastajana, tai vaihtoehtoisesti 22 §:n 3 momentin muuttamista niin, että Suomen edustustoa ei mainittaisi. Migri toi lisäksi esille, että se tulisi soveltamaan säännöksiä kaikkiin niihin vireillä oleviin asioihin, joihin tehdään lain 9 §:n 1 momentin 1 kohdan mukainen päätös lain voimaantulon jälkeen.

Verohallinto piti ehdotusta kannatettavana, mutta katsoi puutteelliseksi sen, että Maahanmuuttovirasto ei voi tallettaa kaikkia henkilön tietoja, kuten kotikuntatietoa ja osoitetietoa. Yleisesti verohallinto piti tärkeänä, että henkilön tunnistaminen on tehty huolellisesti ennen tietojen merkitsemistä väestötietojärjestelmään.

Henkilötunnusta ja sähköistä asiointitunnusta koskevat ehdotukset

LVM piti sähköisen asiointitunnuksen käyttöä koskevia muutosehdotuksia tärkeinä. Muutoksen avulla voidaan parantaa sähköisen identiteetin hallinnan ja asiointin turvallisuutta sekä samalla tehostaa henkilötunnuksen muutostilanteisiin liittyvää asiointia.

Maistraatit pitivät tarkoituksenmukaisena, että Väestörekisterikeskukselta maistraateille siirtyvät henkilötunnuksen korjaamista koskevat tehtävät keskitettäisiin yhteen maistraattiin.

MOK toi esiin, että maistraattien ja väestörekisterikeskuksen yhdistyessä henkilötunnusten muuttamiseen liittyvät menettelyongelmat katoavat ja tehtävät voidaan esimerkiksi keskittää uuden organisaation sisällä. Henkilöresurssien siirtämistä on syytä tarkastella vasta kun selviää, miten tehtävät tullaan organisoimaan uudessa virastossa.

VRK kannatti ehdotuksessa esitettyä muutosta, jonka mukaisesti sähköinen asiointitunnus muutettaisiin viran puolesta aina, kun henkilötunnuskin muuttuu.

Lapin maistraatti totesi, että ennen tehtävän keskittämistä tulisi selvittää yhdessä maistraatin kanssa, että sillä on käytössään tehtävän hoitamiseen tarvittava resurssi.

Väestötietojärjestelmän tietojen luovuttamista koskevat ehdotukset

LVM kiinnitti huomiota esitykseen sisältyvien yleisten säännösten 28 ja 34 § tarpeellisuuteen. Kyseiset periaatteet seuraavat jo yleisestä tietosuojalainsäädännöstä, eikä näitä peruslähtökohtia olisi siten välttämättä tarpeen toistaa erityislaeissa.

Tilastokeskus piti tärkeänä, että maininta Väestötietojärjestelmän tietojen luovuttamisesta tilastojen laadintaan säilytetään myös uudessa laissa (30 §).

Maistraatit katsoivat, että lakiehdotuksessa tietojen luovutuksen edellytykset historiallista ja tieteellistä tutkimusta, tilastojen laatimista, sukututkimusta ja henkilömatrikkelia varten jäävät epämääräisiksi, mikä voi heikentää henkilöiden tietosuojaa ja hankaloittaa tietojen luovuttamisen edellytysten lainmukaisuuden arviointia. Lakiesityksessä ei avata riittävästi sitä, mikä

on tietosuoja-asetuksen mukainen "asiallinen oikeusperuste". Esimerkiksi 6 artiklan 1 kohdan f alakohdan sanamuoto on vaikeasti tulkittava ja sen takia lakiehdotuksen yksityiskohteisissa perusteluissa olisi aiheellista avata tarkemmin sitä, mitä "oikeutettu etu" -käsitteellä tarkoitetaan ja miten artiklaa (ja vtj-lain pykälää) jatkossa käytännössä sovelletaan. Lisäksi maistraatit katsoivat, että henkilötietojen luovuttamisesta sukututkimustarkoitukseen tulisi jatkossakin säätää erikseen eikä jättää sitä 34 §:n 3 momentin varaan.

VRK piti tietopalvelutoiminnasta erikseen säätämistä tarpeellisenä ja kannatettavana. Väestötietokeskus esitti kuitenkin harkittavaksi, muodostaako lakiesitysluonnoksen 47 § riittävän oikeusperusteen myös sille, että sen yhteistyökumppani yhdistää tietopalvelun (esimerkiksi tilastopalvelun) tuottamiseksi VTJ-tietoja asiakkaan tai kolmannen tietoon.

SM otti kantaa henkilötunnuksen luovuttamista koskevan 43 §:n muotoiluun. Se toi esiin, että käsittelyn perusteena voi olla myös tietosuojadirektiivin täytäntöönpaneva yleislaki ja 43 §:n muotoilun olisi mahdollistettava tunnuksen luovuttaminen myös näissä tilanteissa.

SMTL ry suhtautui myönteisesti yhteiskunnallisiin tarkoituksiin tehtävää mielipidetutkimusta koskevaa ehdotusta, jonka mukaan tiettyjä tietoja voidaan luovuttaa tutkimuksen tekemiseksi taustatietoina. Ehdotusta pidettiin parannuksena suhteessa nykytilaan. SMTL ry piti kuitenkin tärkeänä, että tietoja voitaisiin luovuttaa laajemmin myös mielipide- ja markkinatutkimusten suorittamiseksi. Laajempi luovutussäännös, joka vastaisi 32 §:n 1 momentin tietojen luovutusta, olisi toivottava.

Kela esitti harkittavaksi tulisiko 44 §:n 1 momentin osalta vaatia käyttäjää toteuttamaan tietosuoja-asetuksen 35 artiklassa säädetyn vaikutustenarvioinnin.

Esityksen vaikutukset

VRK esitti tarkennuksia esityksen vaikutusarvioon ulkomaalaisten rekisteröinnin osalta suhteessa eri hakijaryhmien erilaiseen asemaan menettelyssä. VRK toi lisäksi esiin, että sähköisen asiointitunnuksen muuttaminen henkilötunnuksen kanssa aiheuttaa väestötietojärjestelmään muutostarpeen, jonka arvioitu kustannus on noin 20.000 euroa.

VKO kiinnitti huomiota esityksen vaikutuksiin, niiltä osin, kun esityksessä ehdotettiin henkilötunnuksen muuttamisen keskittämistä maistraattiin. VKO toi esiin, että muutoksesta aiheutuvat henkilöstövaikutukset tulisi kuvata mahdollisimman kattavasti. Lisäksi se toi esiin, että tehtävän siirtyessä kaksikieliseltä viranomaiselta yksikieliselle viranomaiselle olisi huolehdittava siitä, että tehtävä voidaan käytännössä hoitamaan sekä suomen että ruotsin kielellä.

Migri toi esille, että esitys vaati toteutuessaan vähäisiä muutoksia ulkomaalaisasioiden sähköiseen käsittelyjärjestelmään. Tällä ei kuitenkaan ole merkittäviä resurssivaikutuksia.

KEHA-keskus toi lausunnossaan esiin ulkomaalaisten rekisteröintiä koskevan ehdotuksen tehostavia vaikutuksia kunnille maksettavien korvausten käsittelyyn. Esitys parantaisi korvausmenettelyn automaatioastetta.

Yleiset kommentit luonnoksesta

Monimuotoiset perheet -verkosto ja **Familia ry** katsoivat lausunnoissaan, että esitykseen tulisi lisätä ehdotus siitä, että väestötietojärjestelmään lisättäisiin mahdollisuus rekisteröidä useampi kuin yksi äidinkieli. Tämä edistäisi muun muassa lasten kielelliset tarpeet huomioiden palveluiden järjestämistä.

LVM halusi kiinnittää huomiota "tekninen käyttöyhteys"-termin käyttöön lain perusteluissa. Kyseistä ilmaisutapaa on pidetty ongelmallisena ja epämääräisenä sen jäätyä teknisen kehityksen myötä jo hieman aikaansa jälkeen.

Maistraatit ehdottivat lisäksi, että lakiin lisättäisiin maistraateille oikeus tietojensaantiin teknisen käyttöyhteyden avulla.

MOK toi lausunnossaan esiin, että maistraattien organisaatiota ollaan muuttamassa. Selvitysmiehen ehdotuksen mukaan maistraatit yhdistettäisiin väestörekisterikeskukseen vuoden 2020 alusta lukien. Organisaatiomuutoksen myötä lainsäädännössä olevat ongelmat maistraattien ja väestörekisterikeskuksen välisestä tehtävien jaosta poistuvat tai muuttuvat toisenlaisiksi.

VRK toi esiin, että sen varmennetoimintaan kytkeytyviä, henkilötietojen käsittelyyn liittyviä kysymyksiä ei tuoda väestötietojärjestelmää vastaavalla laajuudella esityksessä esille. VRK esitti tältä osin lisäyksiä esityksen perusteluihin erityisesti rekisteröidyn oikeuksien ja käsittelyn yleisten edellytysten osalta. VRK esitti lisäksi, 67 §:ään lisättäväksi viittauksen vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä luottamuspalveluista annettuun lakiin ja muutosta lain 61 §:n. Olisi tarkoituksenmukaista, että nykylain pykälämuotoilusta poistetaan rajoite varmenteen sisällyttäminen ainoastaan viranomaisen alustalle ja lainkohdassa todetaan ainoastaan, että kansalaisvarmenne sisältyy ”asiakirjaan” tai ”alustaan”. Lisäksi VRK toi esiin, että väestötietojärjestelmään merkittävästä muuttoestosta ei ole säädetty väestötietolaissa ja se esitti harkittavaksi, tulisiko muuttoesto lisätä väestötietojärjestelmän tietosisältöä koskevaan 13 §:ään. VRK esitti myös harkittavaksi, tulisiko tietosuoja-asetuksen johdosta säätää erikseen viraston asiointijärjestelmissä olevien henkilötietojen käsittelystä.

VNK katsoi, että esityksessä tulisi huomioida myös vireillä oleva työ julkisen hallinnon tiedonhallinnan sääntelyn kehittämiseksi.

Muutamit lausunnonantajat tekivät lisäksi lainsäädäntöteknisiä ehdotuksia.